

РЕШЕНИЕ

№ 695

гр. София, 13.02.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в
публично заседание на 24.01.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **3470** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба вх. № Я-9651/ 18.04.2011г. по описа на Главна дирекция „Криминална полиция” и вх. №8832/ 28.04.2011г. по описа на Административен съд София-град, подадена от М. Г. Д. ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], общ. В., обл.М., [улица] срещу Заповед № 3-1773 от 28.03.2011г., издадена от Заместник-директор на ГДКП – МВР, Главен инспектор Г.А., с която е отказано снемането на полицейска регистрация № 7466 от 17.03.2003г., извършена в РУ Л. на жалбоподателя на основание чл. 59 от ЗМВР.

Жалбоподателят моли заповедта да бъде отменена изцяло като неправилна и незаконосъобразна. Обстоятелството, че е реабилитиран по право, му дава право да се счита за неосъждан по смисъла на НК, тъй като реабилитацията заличава всички последици на осъждането. Според него е налице една от предпоставките за снемане на полицейската регистрация, посочени в чл.160, ал.2 от Закона за Министерството на вътрешните работи, а именно да се счита за неосъждан. След като законът му дава правото да се счита за такъв, то и държавните органи следва да го възприемат като неосъждан и полицейската му регистрация следва да бъде снета.В хода на съдебното производство, редовно призован, не се явява и не се представлява. Депозира писмена защита.

Ответникът – Зам.директорът на ГДКП – редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. Л. с пълномощно по делото. Последната счита жалбата за неоснователна и

недоказана, а оспореният индивидуален административен акт за законосъобразен, издаден в съответствие с всички предпоставки за неговата законосъобразност.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят на 14.03.2003г. в землището на [населено място], обл. М. извършва кражба по смисъла на чл. 194, ал.1 от НК. Във връзка с извършването на това престъпление на Д. е направена полицейска регистрация във връзка със ЗМ № 283 по описа на РУП – Л. и Преписка вх. № 636/ 2006г. по описа на Районна прокуратура - Л.. След приключване на досъдебното производство делото е внесено с обвинителен акт в Районен съд – [населено място], където е образувано НОХД № 155/ 2003г. Съдебното производство приключва на 20.03.2003г. с одобряването на споразумение между страните, съгласно което на обвиняемия Д. се налага наказание „лишаване от свобода” за срок от три месеца с три години изпитателен срок.

На 24.04.2003г. Районна прокуратура - Л. издава Постановление, с което образуваната пр. преписка вх. № 869/ 2003г. във връзка със ЗМ № 309/ 2003г. по описа на РУП – Л., е прекратена и на 15.07.2003г. тя е изпратена на основание чл. 218б от НК на РУП – Л. за налагане на административно наказание на жалбоподателя.

През 2006г. срещу жалбоподателя е започнато досъдебно производство № 149/ 2006г. по описа на РПУ – Б. за установяване на извършено престъпление по чл. 343, ал.1 б.”а” от НК от ЛРП. Производството е прекратено, а жалбоподателят е освободен от наказателна отговорност с Постановление на ЛРП от 13.07.2006г.

На 28.01.2011г. жалбоподателят Д. подава до Директора на ОД на МВР [населено място] молба за снемане на криминалистична регистрация по ЗМ № 309/ 2003г. и ЗМ № 283/ 2003г. по описа на РУП - Л. и по ЗМ № 149/ 2006г. по описа на РУП- Б.. Съгласно чл.19, ал.1 от Наредба № Из 1187/ 20.06.2007г. Директорът на ОД МВР М. изпраща на ГДКП – С. становище по депозираната молба, а именно предложение за издаване на заповед за отказ за снемане на полицейска регистрация. Иницираното с молбата на жалбоподателя административно производство приключва с издаването на Заповед № 3-1773/ 28.03.2011г. на Заместник-директора на ГДКП- С. комисар Г. А.. Със заповедта, предмет на настоящото съдебно производство, се постановява отказ за снемане на полицейската регистрация (№ 7466/ 17.03.2003г.) на жалбоподателя.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена чрез административния орган в законоустановения 14-дневен преклузивен срок за обжалване от надлежна страна, имаща правен интерес от оспорването, чийто законни права и интереси са засегнати с издадения индивидуален административен акт. Следователно, на базата на тези обстоятелства, съдът намира жалбата за процесуално допустима и подлежаща на разглеждане. Разгледана по същество, тя се явява НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168, ал.1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му и дали актът е съобразен с целта на закона.

Административният акт, с който се отказва снемането на полицейската регистрация на жалбоподателя, е издаден от компетентен административен орган, видно от

представената като доказателство Заповед рег. № Из-1315/ 11.06.2010г. на Министъра на вътрешните работи.

Относно съобразяването на акта с материално-правните разпоредби следва да се уточни първо следното: По своя правен характер полицейската регистрация е вид обработване на данни на лицата, която се осъществява при условията на закона, като за събирането на личните данни и за дактилоскопирането и фотографирането не се изисква съгласието на лицето. При това данните от полицейската регистрация се използват само за предотвратяване и разкриване на престъпления и дейности, свързани със защитата на националната сигурност и обществения ред. По тази причина данните не могат да се използват за цели, различни от посочените. Наличието на полицейска регистрация не засяга пряко права и интереси на регистрираното лице и съществува, доколкото това е необходимо за посочената в закона цел, като тези данни не излизат извън системата на МВР и се обработват само и единствено в нейните информационни фондове. Съгласно чл.59, ал.1 от ЗМВР полицейските органи регистрират лицата, които са привлечени като обвиняеми за извършено умишлено престъпление от общ характер. Редът за извършване на тази регистрация се определя от Наредба № Из-1187/ 26.06.2007г. Регистрацията е специфичен институт на правото, различен от „реабилитацията”, която е институт на наказателното право и която е регламентирана в Наказателния кодекс.

В конкретния случай полицейската регистрация на жалбоподателя е направена след като е привлечен като обвиняем за извършено престъпление по чл.194, ал.1 от НК през 2003г. Основанията за снемането на полицейската регистрация са изброени в чл. 160, ал. 2 от ЗМВ. Тя се сема въз основа на писмена заповед на администратора на лични данни или от оправомощени от него длъжностни лица служебно или след писмено мотивирано искане на регистрирания. В закона са конкретизирани случаите, когато това мотивираното искане може да бъде отправено. А те са: когато полицейската регистрация е незаконосъобразно извършена; когато е влязла в сила оправдателна присъда; когато лицето е освободено от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание; когато лицето е починало; когато наказателното производство е прекратено, с изключение на случаите на чл.24, ал.3 от НПК, при които делата от общ характер са прекратени със споразумение. Регистрацията на жалбоподателя е извършена във връзка с ЗМ № 283 по описа на РУП – Л. и Преписка вх. № 636/ 2006г. по описа на Районна прокуратура- Л.. След това досъдебното производство е приключило с внасянето на обвинителен акт от страна на прокуратурата в ЛРС. Делото е приключено, видно от представените доказателства, на 20.03.2003г. с одобряването на споразумение между страните. Съгласно него на жалбоподателя е определено наказание „лишаване от свобода” за срок от три месеца с три години изпитателен срок. Това обстоятелство попада в хипотезата на чл.24, ал.3 от НПК и извън разпоредбата на чл.160, ал.2, т.2 от ЗМВР. Следователно жалбоподателят не може да се позове на основанията в чл. 160, ал. 2, т.2 и за него остават възможни останалите основания за снемане на регистрацията. Но видно от представените доказателства по делото не са налице и останалите предпоставки - извършената регистрация е законосъобразна, делото, водено срещу него относно извършената кражба е приключило със споразумение (осъдителна присъда), а не с оправдателна такава и жалбоподателят не е бил освободен от наказателна отговорност. Следователно по отношение на ЗМ № 283 по описа на РУП – Л. и Преписка вх. № 636/ 2006г. по описа на Районна прокуратура - Л. полицейската регистрация не следва да

бъде снета.

Полицейската регистрация на жалбоподателя не следва да бъде снета, въпреки че по отношение на ЗМ № 309/2003г. и на ЗМ № 149/ 2006г. са налице предпоставки за снемане. По ЗМ № 309/ 2003г. по описа на РУП – Л., жалбоподателят е освободен от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание, а по ЗМ № 149/ 2006г. наказателното производство е прекратено с Постановление на ЛРП.

Следователно издаденият административен акт, с който е постановен отказ за снемане на полицейската регистрация на жалбоподателя, не противоречи на материално-правните разпоредби и на това основание не следва да бъде отменен.

Заповедта, предмет на настоящото производство, е издадена в синхрон със законоустановените производствени правила, не е констатирано процесуално нарушение при издаването и. Освен това тя е издадена в съответствие с целта на закона и в изискуемата форма, а именно писмен вид.

От направените изводи дотук следва, че не са налице основания за отмяна на оспорвания административен акт. Последният е законосъобразен и съдът не констатира предпоставка за обявяване на неговата незаконосъобразност. Предвид това жалбата се явява неоснователна и тя следва да не бъде уважавана, а заповедта, с която се отказва да се снесе извършената му регистрация по реда на чл. 59 от ЗМВР следва да бъде потвърдена като законосъобразна.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд – София град, I-во отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалба на М. Г. Д. ЕГН [ЕГН] срещу Заповед № 3-1773 от 28.03.2011г., издадена от Заместник-директор на ГДКП – МВР, Главен инспектор Г.А., с която е отказано снемането на полицейска регистрация № 7466 от 17.03.2003г., извършена в РУ Л. на жалбоподателя на основание чл. 59 от ЗМВР.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: